

POSUDEK VEDOUcíHO DIPLOMOVÉ PRÁCE

Jméno diplomanta/diplomantky:	Samuel Kaše
Téma práce:	Jeden pokračující delikt v soutěžním právu EU
Rozsah práce:	140 593 znaků včetně mezer
Datum odevzdání práce:	29. 4. 2024

1. Aktuálnost (novost) tématu

Téma posuzované DP je nepochybně zajímavé, prakticky důležité a dlouhodobě aktuální svou neuzavřeností a dílem i kontroverzemi, které vyvolává. Koncept jednoho pokračujícího deliktu umožňuje Evropské komisi, resp. orgánu ochrany hospodářské soutěže členské země EU, posuzovat jednání podniků vůči sobě navzájem v jistém komplexu a kontinuu, samozřejmě za splnění určitých podmínek zakládajících jejich objektivní i subjektivní spojitost. Právě dostatečné důkazy těchto spojitostí a také důsledky aplikace konceptu do právní jistoty dotčených podniků, do institutu promlčení atd., jsou pramenem nekončících polemik v odborné a komentářové literatuře, která se jednomu pokračujícímu deliktu věnuje.

2. Náročnost tématu na teoretické znalosti, vstupní údaje a jejich zpracování a použité metody

Diplomová práce na téma jednoho pokračujícího deliktu v soutěžním právu EU je poměrně náročná na teoretické uchopení, analytické zpracování i praktické vyjádření. Z obsahu posuzované DP je patrné, že autor cítil potřebu vyjádřit se jak k otázce původu a vývoje tohoto konceptu, tak i k vymezení jeho určujících a dokazujících znaků, a nakonec i k různým „aspektům“ (myšleno nejasnostem a komplikacím), které v otázce jednoho pokračujícího deliktu v praxi přetrvávají. Chtěl-li autor v takto komplexně pojaté práci přinést něco více, než co je k danému tématu v kvalitních učebnicích, musel zpracovat nadstandardní množství judikatury. DP proto patří spíše k těm náročnějším co do teoretických znalostí a metody, tak i co do práce s prameny a jejich shrnutí do srozumitelného výkladu.

3. Formální a systematické členění práce

Jak již bylo naznačeno, posuzovaná DP má tři obsahové části různého obsahu i objemu. Poměrně krátká kapitola je věnována vývoji konceptu jednoho pokračujícího deliktu. Dané pod-téma není jádrem autorova výzkumu a slouží spíše k lepší orientaci čtenáře a usazení zkoumané problematiky do širšího historického a doktrinního rámce. Druhá a podstatně rozsáhlejší kapitola, věnovaná vymezení konceptu jednoho pokračujícího deliktu, je na základě rozboru judikatury podaným výkladem jednotlivých podstatných znaků tohoto deliktu, jejichž prokázání se od orgánu aplikujícího soutěžní právo EU vyžaduje. Třetí z klíčových částí DP se pak věnuje těm aspektům aplikace konceptu jednoho pokračujícího deliktu, které odborná literatura (a s ní i autor) považuje za problematické. Dané členění práce je, jak může dosvědčit

autor tohoto posudku, výsledkem poměrně obtížného hledání toho, co by se mělo dostat do centra pozornosti a v jakém rozsahu a na jaké místo ve struktuře práce by to měl být zařazeno. Ačkoliv práce na dané téma by jistě mohla mít i jiné členění a vlastně každá z výše uvedených kapitol by mohla být sama o sobě rozpracována do obvyklého rozsahu DP, vedoucí práce považuje toto členění za odůvodněné a pro čtenáře přehledné. Strukturu DP je tak možné sledovat adekvátní záměru autora, jímž bylo vyjádřit a vysvětlit to nejpodstatnější, co se pojí s konceptem jednoho pokračujícího deliktu v soutěžním právu EU.

Diplomová práce má všechny formální náležitosti, i když nejsou všechny uvedeny v jejím Obsahu. Je vybavena seznamem zkratk, použitých pramenů, klíčovými slovy a abstraktem v českém a anglickém jazyce. Odkazy po čarou jsou četné (celkem 218 na 56 stranách textu) a odpovídají srozumitelnému standardu. Jazykové podání práce je až nepatrné výjimky kvalitní a srozumitelné, i když autor ojediněle využívá zbytečných výpůjček z angličtiny (*jednání podniku se diferuje od...*).

4. Vyjádření k přednostem a nedostatkům práce

Diplomová práce má srozumitelnou strukturu i styl výkladu, což je vzhledem k náročnosti tématu velkým úspěchem autora. Sdělnosti a srozumitelnosti práce prospívají i dílčí hrnutí v závěrech jednotlivých kapitol, kvalitní citace a správně vyznačené odkazy.

Za nejpodstatnější klad práce považují autorovo samostatné zpracování rozsáhlé rozhodovací praxe Evropské komise a Soudního dvora EU. Je třeba zdůraznit, že jde o práci sepsanou převážně na základě rozboru kvanta těchto primárních pramenů, samozřejmě po seznámení se s dostupnou odbornou literaturou.

Práce je v souhrnu zcela nepochybně kvalitním vysvětlením komplikovaného právního institutu, analýzou a výkladem těch jeho aspektů, které tento institut definují a také těch, které ho činí problematickým až sporným. Vedle původní práce s judikaturou tkví právě v tomto přínos díla, jakož i důkaz zaujetí a kvalit jeho autora.

Nedostatky práce nejsou četné a rozhodně nesnižují její celkově kladné hodnocení. Kapitola o vývoji konceptu jednoho pokračujícího deliktu je poměrně velmi stručná a mohla by více čerpat z původních amerických pramenů, pokud prapůvod konceptu jednoho pokračujícího klade do antitrustu USA. Podobně rozpracování jednotlivých „aspektů“ problematiky v kapitole 4 by klidně mohlo být rozsáhlejší a hlubší. Jde však spíše o připomínky pro případ, kdy by se autor rozhodl ve výzkumu pokračovat v rámci kvalifikační práce vyššího stupně.

Některá autorova souvětí jsou poměrně komplikovaná a v ojedinělých případech i obtížně srozumitelná, případně nesrozumitelná, viz str. 47 ...*v případě shledání podniku vinným z jednoho pokračujícího deliktu Komise ukládá ztelně vyšší sankce než za „prosté“ porušování pravidel jednoho pokračujícího deliktu.* I přes to je však jazyková stránka práce velmi dobrá.

V Závěru by čtenář čekal nejen rekapitulaci podstatných zjištění práce, ale i 1-2 odstavce samostatného autora hodnocení, resp. určité zobecňující charakteristiky významu, plusů a mínusů zkoumaného konceptu v soutěžním právu EU.

Posuzovaná práce nepochybně plní nároky kladené na DP na PFUK a **doporučuji ji k obhajobě.**

Práci navrhuji hodnotit stupněm **výborně.**

5. Otázky pro obhajobu

I) Důkaz jednoho pokračujícího deliktu vyžaduje prokázání pro soutěžní právo EU netypické subjektivní komponenty, tj. nejen vědomosti, ale i úmyslu na straně podniku (viz str. 22). Jak se stavíte k tomu, že teoreticky je, na straně jedné, nutné prokazovat úmysl podniků účastnit se společného proti-soutěžního plánu a na straně druhé se tento úmysl dovozuje z jejich vědomosti o tomto plánu a ani opuštění jednání o kartelu není dostatečným důkazem toho, že podnik si byl záměru vědom, ale sám neměl v úmyslu se ho účastnit? Nezamotává se zde soutěžní právo EU do realitě vzdálených konstrukcí, které jsou znejasňující pro podniky a možná i pro orgány aplikující soutěžní právo?

II) Ve světle prostudovaného pramenného materiálu, a také s ohledem na otázku č. I, shledáváte koncept jednoho pokračujícího deliktu za významný přínos teorii a praxi soutěžního práva EU, anebo spíše za matoucí komplikaci vedoucí často ke zbytečným sporům, překvapivým a nepřesvědčivým soudním rozhodnutím? Svou odpověď dostatečně vysvětlete.

V Praze dne 14. 5. 2024

Václav Šmejkal

doc. JUDr. Václav Šmejkal, Ph.D.
vedoucí práce